

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg tror faktisk, det er et generelt forståelsesproblem i regeringen, for når antallet af skolebørn stiger, når antallet af gymnasieelever stiger, når antallet af ældre stiger, når presset fra de syge stiger, og når presset i forhold til førtidspensioner stiger, ja, så er der ikke mulighed for at dække de behov uden at gå ind og lave nedskæringer enten på de områder eller på andre områder, og tit sker det i en kombination.

Det er jo, fordi man ikke anerkender, at man også skal regne udviklingen i befolkningstilvæksten ind, når man laver budgetter.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Indenrigs- og sundhedsministeren. Ja, vi er faktisk kommet ordførrækken igennem.

Kl. 13.15

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det, og tak for en, synes jeg, god debat, som jo har været i den tone, som også blev lanceret af forespørgeren hr. Kamal Qureshi fra starten, nemlig en åben tone i debatten om, hvordan vi håndterer denne her udfordring bedst muligt.

Jeg synes, der har været sagt mange ting. Der er også mange ting, man kunne have lyst til at kommentere også i den mere polemiske ende af skalaen, men det skal jeg afholde mig fra, da egenskaben polemik ikke er en, jeg besidder i noget særligt omfang, og i stedet takke for debatten og sige til Folketingets politiske partier, at jeg tror, det er vigtigt, at vi fortsætter den drøftelse, vi har haft her i dag under de, kan man sige lidt ustrukturerede former, som sådan en forespørgselsdebat jo i sagens natur nødvendigvis må lægge op til.

Jeg tror på mange måder, det kunne være nyttigt, hvis vi i kølvandet på et opgør om de ting, der deler os, finanslovforhandlinger og alt muligt andet, på et tidspunkt fandt et rum, hvor vi kunne tage en drøftelse af nogle af de spørgsmål. For det er klart, at man kan se meget forskelligt på, hvad det er for et ressourceniveau, der skal til for at løfte denne her opgave, men jeg tror, at selv om man gør det, må alle erkende, at rene forebyggelsespenge sådan i, jeg havde nær sagt ortodoks, kampagnemæssig form alene jo ikke gør det her. Det fordrer simpelt hen, som jeg også sagde det i mit første indlæg, og som jeg synes det har været bekræftet af mange an-

dre, der har haft ordet, at vi i højere grad bliver i stand til at indtænke det her aspekt i alt andet, vi i øvrigt gør. Og det er en stor udfordring, som jeg synes det kunne være fornuftigt at vi kunne finde sammen i en drøftelse af.

Jeg står med det her ikke og lægger op til sådan det store forkromede forebyggelsesforlig eller andet, for jeg tror slet ikke, at emneområdet som sådan egner sig til det, men jeg synes, det kunne være nyttigt, hvis vi på et tidspunkt i kølvandet på det første strategipapir om diabetes, som jeg annoncerede i mit første indlæg, tog det, man vel uden for dette rum ville kalde en sludder over en kop kaffe om nogle af disse temaer. Det vil jeg i hvert fald meget gerne tage initiativ til.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil da også gerne benytte lejligheden til at takke for en god debat og også takke for modtagelsen af debatten fra sundhedsministeren.

Jeg kan i hvert fald konstatere, at der er enighed fra alle sider i Folketinget om problemerne og problemernes omfang. Vi er også enige om, at der er behov for tiltag, men vi afventer handling fra regeringen.

Debatten i dag har jo ikke ligefrem bestået af store konkrete oplæg eller ideer fra regeringens side med hensyn til, hvad man konkret vil. O.k., det er fair nok; det kan jeg godt leve med, men der er jo altså ikke nogen tvivl om, at vi i dag på et eller andet plan har forpligtet hinanden på, at vi vil holde øje med det her område, og vi vil holde øje med regeringens handling og konkrete tiltag på området.

Jeg synes et eller andet sted, at der på nogle områder blev lagt op til, at man fra regeringens side prøver at fralægge sig ansvaret og sige, at alle tiltagene skal foregå ude i amterne, og at det er amterne, der har ansvaret for sundhedstiltag. Det synes jeg hænger meget dårligt sammen med, at regeringen jo på andre områder mener, at der skal laves nogle centrale tiltag, fordi amterne ikke er gode nok til at påtage sig nogle af de opgaver, som de med rette bør løfte. Derfor vil jeg da ligesom prøve at fastholde regeringen på, at det altså er regeringen, der på et eller andet plan har ansvaret for en del af den overordnede sundhedspolitiske prioritering.

Kl. 13.20

Jeg vil også gerne allerede her påpege – og det er næppe nogen hemmelighed for folk – at vi også fra SF's side vil lægge op til, at vi opprioriterer de unge. Vi har jo haft en diskussion af,